

Mons. Saiz Meneses celebra la missa amb els joves a Llinars del Vallès

El diumenge dia 28 de juliol, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va presidir la celebració de l'Eucaristia a la casa de colònies Mogent, dels Germans Maristes, a Llinars del Vallès amb 200 joves de les diòcesis amb seu a Catalunya, reunits amb motiu de la JMJ. El dissabte al matí Mons. Jaume Pujol, arquebisbe primat de Tarragona, Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona i Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa, impartiren les catequesis i Mons. Pujol presidí la celebració de l'Eucaristia. Mons. Saiz Meneses recordà el lema de la JMJ d'enguany: «Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangeli». Després de la missa el Sr. Bisbe compartí el dinar amb tots els delegats de Joventut presents i amb els joves.

GLOSSA

No ens deixeu sols

Una mare de quatre fills explicava una recent experiència de pregària amb la nena de vuit anys. Deia: «Generalment, tinc l'hàbit de pregar amb els meus fills petits quan van a dormir. Un dia dèiem amb la nena la pregària que fem habitualment: "Àngel de la guarda, dolça companyia, no em deixis sola, ni de nit ni de dia, perquè jo sola em perdria però la Verge em cuidaria". La primera nit després de morir l'àvia vaig suggerir que l'afegíssim a la pregària i la nena, espontàniament, pregà així: "Àngel de la guarda, dolça companyia, no em deixis sola, ni de nit ni de dia, perquè jo sola em perdria però la Verge em cuidaria... i l'àvia també".»

Afegia la mare: «Quan els explicàvem que l'àvia havia traspasat, recordo que comentàrem que ella seguiria vetllant per nosaltres des del cel». La seguretat que aquells que ens han estimat i són ja a la casa del Pare vetllen i tenen cura d'intercedir per nosaltres és en l'origen de la nova versió d'aquesta tradicional pregària que brollà espontàniament dels llavis d'aquesta nena.

Aprendre a pregar de llavis estimats —dels pares, dels avis—, descobrir la proximitat de Déu —la capacitat de comunicar-m'hi—, la constància en la pregària —cada dia—, descobrir la comunió dels sants —la intercessió de l'àvia i dels que ens han precedit i són ja en l'amor de Déu... És recomanable que els nostres infants visquin aquestes experiències, que ho facin amb naturalitat, en l'aprenentatge domèstic, en la relació familiar d'amor, en el mestratge dels adults... «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,14). És bo que els adults ens sentim responsables d'aquesta iniciació, ens sapiguem mestres d'aquesta i d'altres dimensions vitals i en fem un acte d'amor vers els infants. Potser algú ho troba morbós... «Ai, parlar dels morts! Encara somiaran amb fantasmes!» Però no és així, perquè en lloc d'històries de fantasmes, els cristians en fem signes d'amor, de protecció i de certesa d'afecte familiar.

Enric Puig Jofra, SJ

Recés per a preveres i diaques

Al Vallès Oriental: dilluns dia 30 de setembre, a les 11 h, a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui, a càrrec del P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat. Al Vallès Occidental: dilluns dia 14 d'octubre, a les 11 h, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, a càrrec de Mons. Joan Esquerda Bifet. A tots dos, partint de la Beatificació a Tarragona, es meditarà sobre el sentit del martiri en la vida sacerdotal.

REMEU MAR ENDINS

Un esdeveniment de gràcia a Tarragona

Tarragona es conserva la tradició dels primers màrtirs hispans, un bisbe i dos diaques: Fructuós, Auguri i Eulogi eren els seus noms. Moriren l'any 259 a l'amfiteatre de la ciutat que era la capital de l'extensa província romana tarraconense. Per aquesta raó ha estat escollida per a la beatificació col·lectiva de màrtirs cristians de la nostra terra el proper 13 d'octubre.

És per això que la Conferència Episcopal va acollir la petició de l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, demanant que la beatificació del grup nombrós de màrtirs de tot Espanya, prevista gairebé com a conclusió de l'Any de la Fe, se celebri en aquella ciutat.

Com ho hem dit els bisbes en el missatge sobre aquest esdeveniment religiós, «exhortem a cadascú i a les comunitats eclesials a participar ja des d'ara espiritualment en la beatificació de l'Any de la Fe. Convidem els qui puguin acudir a Tarragona per a celebrar amb germans de tot Espanya aquest esdeveniment de gràcia». També hem demanat que «preguem pels fruits de la beatificació que, amb l'ajuda de Déu i la intercessió de la Mare de Déu, augurem que aquests fruits siguin abundants per a tothom».

Es bisbes desitgem que la beatificació sigui realment un esdeveniment de gràcia. En aquest sentit és molt significatiu que el nostre missatge —del passat 13 d'abril— acabi amb una pregària. En ella demanem tres coses per intercessió d'aquests màrtirs:

- «La gràcia i l'alegria de la conversió per a assumir les exigències de la fe». Ara que entre nosaltres existeix una crisi de fe i de pràctica cristiana, se'ns convida a viure el goig de la fe.
- Confians en la intercessió de Maria i dels màrtirs demanem, en la pregària que comento, que els cristians «siguem sempre artífexs de reconciliació en la societat i promoguem una viva comunió entre els membres de l'Església».
- Finalment, demanem que «amb els nostres pastors, ens comprometem en la nova evangelització, fent de les nostres vides un testimoni eficaç d'amor a Déu i als germans».

En aquesta beatificació podem dir que hi és present tot el Poble de Déu, tal com ens ho ensenya el Vaticà II, amb la diversitat d'estaments i de vocacions: hi ha laics, homes i dones; la majoria eren joves, encara que també hi ha ancians. Hi ha religiosos i religioses; hi ha sacerdots i seminaristes. Abans de la beatificació sortirà el tercer llibre de la col·lecció «Qui són i d'on vénen» —al·lusió a la referència del llibre de l'Apocalipsi sobre els màrtirs que acompanyen el Crist en el cel— en el que es recollirà la biografia i la fotografia de cada un dels màrtirs d'aquesta beatificació de l'Any de la Fe.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

IGNASI RICART

El darrer màrtir

Mn. Jeroni Fàbregas Camí va ser executat el 20 gener de 1939 al Pla de Manlleu. Tenia 29 anys i feia de sanitari i alhora de capellà durant la guerra. Fou consiliari dels Fejocistes i vicari de Vilabella. Un soldat que havia d'anar a la batalla de l'Ebre va escriure una carta als seus pares on lloava Mn. Jeroni, però aquesta va ser interceptada per un comandant, cosa que va provocar que el matessin. Un nebot seu, el P. Ignasi Ricart, claretià, recorda el testimoni d'aquest darrer màrtir de la Guerra (in)Civil a Tarragona, que serà beatificat el proper 13 d'octubre.

Qui era Mn. Jeroni?

Fill de l'Esplugu Calba, va ser catequista i va participar activament de l'Aplec catequístic de Catalunya a Montserrat, el 1933. Va ser ordenat prevere el 1934, poc després de la mort de la seva mare. Era vicari de Vilabella, on el va sorprendre la guerra.

Per què va ser el darrer màrtir?

El setembre de 1938 es va enrolar com a sanitari, tenint cura dels soldats republicans. Vivia al Mas d'en Puig i la nit de Nadal de 1938 va donar la primera comunió a la filla i a dos cosins de la família Pahí-Salvadó. Els soldats anaven a confessar-s'hi.

Quin testimoni de fe li va deixar?

Als 11 anys, vaig assistir al trasllat de les seves despulles a l'Esplugu Calba. Em van explicar el seu apostolat. La crema de la parròquia no el va deixar paralytitzat, sinó que va començar un nou apostolat: acompanyar els soldats republicans. Com al P. Claret, la caritat de Crist l'esperonava. La família em va regalar el calze i la patena de la seva ordenació, però fa tres anys els vaig donar —retornar— a la parròquia de Vilabella.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

Maria, memòria de Jesús

Avui, 8 de setembre, s'escau la festa de la Nativitat de la Mare de Déu. Amb aquest motiu publicarem un fragment de l'obra de Benet XVI dedicat a santa Maria com a memòria de Jesús i, especialment en això, imatge de l'Església.

El que diu Joan en el seu Evangeli sobre el record que esdevé comprensió i camí «cap a la veritat sencera» toca molt de prop el que Lluc diu del record de la Mare de Jesús.

En tres passatges de l'Evangeli de la infància esmenta Lluc el procés del record. En el relat de l'anunciació de l'àngel Gabriel, l'evangelista ens diu que Maria es va torbar en sentir l'àngel i que va tenir un diàleg interior amb ella mateixa sobre què volia dir aquella salutació. Els textos més importants són en el relat de l'adoració dels pastors. L'evangelista narra: «Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava» (Jn 2,19). I al final de la narració sobre Jesús de dotze anys, diu un altre cop: «La seva mare conservava tot això en el seu cor» (Jn 2,51).

El record de Maria és primerament conservar en la memòria els fets succeïts. Però, més que això, és un diàleg interior amb el passat. D'aquesta manera entra ella dins dels fets, els veu en llur context i així arriba a comprendre'ls.

L'Evangeli de Joan es basa en aquesta mena de record i n'aprofundeix el concepte com a record del conjunt dels deixebles, de l'Església. Aquest record de l'Església és guiat per l'Esperit Sant, que així ens condueix «a la veritat sencera».

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La Virgen María en Japón

En Tokio hay un templo dedicado a Canon, la diosa de los comerciantes. Y en el puerto de Nagasaki hay un pequeño templo de madera, dedicado a la Virgen María-Canon. Fue construido en el s. XIX por el misionero francés P. Petit Jean.

Un buen día, una joven japonesa se presenta al P. Petit y hablan:

«¿Quién te ha mandado a Japón? ¿Por qué no tienes ni mujer ni hijos?» Dos semanas después, saluda al misionero y le pregunta: «Los católicos ¿no tienen una diosa, tal como los japoneses veneran a Canon?»

El P. Petit trató de explicarle: «La Virgen María no es una diosa. Pero sí que es la Madre de Dios». La llevó ante el altar. Después de una reverencia a la talla de la imagen de la Virgen María, la joven dijo: «Padre: a usted le ha enviado el Papa. Y yo soy católica. Mis antepasados fueron católicos. Ahora somos más de 10.000 en Nagasaki. Todos esperábamos su venida. Ella, María-Canon, nos ha salvado.»

Mons. Cirarda escribió: «La primitiva capilla de madera es monumento nacional. Miles de japoneses la visitan, asombrados de que tantos compatriotas hubieran mantenido su fe así, durante más de 250 años, en tiempos de dura persecución y de sufrimiento. Una imagen de María-Canon preside mi despacho.»

J. M. Alimbau

QUINA MÍSTICA, AVUI?

L'existència, un repte

La realitat que vivim és dura. Necessitem fortalesa, capacitat de resistència, esperança... La crisi que estem patint a molts nivells és un dolorós crit d'alerta que ens demana revisar profundament la nostra manera d'entendre l'existència.

No com quelcom que ens arriba sense més i segueix el seu destí, sinó com el que realment és, un repte. Sí, l'existència és un repte. Perquè el món no és ni molt menys de color rosa. Hi ha sofriment, pobresa, soledat, injustícia, violència..., i la nostra realització com a persones no és quelcom que ens sigui donat en néixer, sinó que l'hem d'anar construint pas a pas, amb molt d'esforç. Això resulta evident en el nostre context actual, ferit per la conducta perversa d'unes persones que s'han aprofitat de la pròpia situació de poder, en diferents àmbits —financer, polític, religiós, econòmic...—, per perseguir els propis interessos en lloc del bé comú. Una nova evidència que el pecat no és una ofensa a un Déu gelós del seu honor, sinó una ofensa al nostre pròxim, a la seva dignitat que és la dignitat i l'honor de Déu (Sant Ireneu).

Sí, ser persona no és fàcil i l'existència és un repte. Viure una existència mística, avui més que mai significa contemplar Déu en la realitat opaca, ambigua i dura que és el nostre món, i fer que aquest esdevingui més humana, és a dir, més diví. No hi ha fe cristiana sense seguiment de Jesús de Natzaret. No hi ha fe cristiana sense praxi contemplativa, és a dir, sense mística...

Adelaide Baracco, teòloga

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 9. **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.
- 10. **Dimarts** [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prev. dominicans i mrs. a Omura.
- 11. **Dimecres** [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà; sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.
- 12. **Dijous** [Col 3,12-17 / Sl 150 / Lc 6,27-38]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí.
- 13. **Divendres** [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Lc 6,39-42]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.
- 14. **Dissabte** [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona; sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi.
- 15. **† Diumenge vinent**, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Ex 32,7-11.13-14 / Sl 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32 (o més breu: 15,1-10)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist, i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat, perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent; ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

»Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses, per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar". Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també, ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 9,13-19)

¿Qué hombre conoce el designio de Dios? ¿Quién comprende lo que Dios quiere? Los pensamientos de los mortales son mezquinos, y nuestros razonamientos son falibles; porque el cuerpo mortal es lastre del alma, y la tienda terrestre abruma la mente que medita.

Apenas conocemos las cosas terrenas y con trabajo encontramos lo que está a mano: pues, ¿quién rastreará las cosas del cielo? ¿Quién conocerá tu designio, si tú no le das sabiduría, enviando tu santo espíritu desde el cielo?

Sólo así fueron rectos los caminos de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada, y la sabiduría los salvó.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano y prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien he engendrado en la prisión; te lo envío como algo de mis entrañas.

Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en tu lugar, en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo; así me harás este favor, no a la fuerza, sino con libertad. Quizá se apartó de ti para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino mucho mejor: como hermano querido.

Si yo lo quiero tanto, cuánto más lo has de querer tú, como hombre y como cristiano. Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí mismo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno se viene conmigo y no pospone a su padre y a su madre, y a su mujer y a sus hijos, y a sus hermanos y a sus hermanas, e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no lleve su cruz detrás de mí no puede ser discípulo mío.

»Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no ha sido capaz de acabar."

»¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que le ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Lo mismo vosotros: el que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío.»

El Salvador. Pintura sobre taula, atribuïda a Pedro Berruguete. Museu Diocesà de Palència

COMENTARI

Deixar-ho tot per Jesús

En el text evangèlic d'avui, hi trobem quatre ensenyaments entrelaçats: estimar Jesús per damunt de tothom, portar la pròpia creu, asseure's a deliberar i renunciar a tot el que es té.

«Si algú vol venir amb mi...»: Jesús posa condicions. La primera condició és estimar Jesús per damunt dels llaços familiars i, fins i tot, de la pròpia vida. La família sempre ha estat una institució sagrada, amb lligams estretament corporatius. Jesús es posa per damunt d'això, com també del més sagrat que tenim que és la pròpia vida. D'aquesta manera Jesús esdevé el màxim absolut per al deixeble.

Estimar en la tradició bíblica no és un sentiment —això és una novetat del romanticisme— sinó un compromís. Quan la Bíblia diu que Déu estima el seu poble vol dir que s'ha compromès a favor d'ell. Estimar Jesús i el pròisme vol dir comprometre's a favor seu amb totes les forces.

La segona condició és portar la pròpia creu, és a dir, compartir el destí de Jesús amb les pròpies angoixes. La creu esdevé un símbol del rebuig i el patiment. Qui no accepta el fracàs, el dolor, els obstacles que comporta la vida humana, no pot ser deixeble d'un Messies crucificat.

En tercer lloc, amb dues comparances paral·leles, Jesús ens mostra la necessitat de deliberar

abans de comprometre's a seguir-lo. No podem llançar-nos a una empresa per a la qual no comptem amb forces suficients. No podem voler seguir Jesús si no comptem amb la voluntat i la força que això demana.

Finalment, tot acaba amb una afirmació extrema: qui no renuncia a tot el que té, no pot seguir Jesús, perquè sempre trobarà excuses per ocupar-se'n; excuses que el duren a igualar l'evangeli. Potser és aquest el nostre mal, que estimem Jesús només amb el sentiment, defugim la creu, no acabem de deixar-ho tot per ell i no fem altra cosa que viure un evangeli igualit.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 7, a les 17 h. Assisteix a un concert benèfic d'orgue a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor.

Diumenge dia 8, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia en l'Inici de Ministeri de Mn. Oriol Pallàs com a rector de la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita a Sant Quirze del Vallès.

Diumenge dia 15, a les 12.30 h. Celebra l'Eucaristia en l'Inici de Ministeri de Mn. Joaquim Meseguer com a rector de la parròquia de Sant Pere de Rubí.

NOMENAMENTS (II)

(Segueix)

Completem la llista dels nomenaments que Mons. Josep Àngel Saiz Meneses entregà el dilluns dia 2 de setembre a les 12 del migdia.

Nomenaments no parroquials:

- Sr. Josep Masegú Porta: delegat episcopal de Pastoral de la Salut.
- Sr. Antonio Urbano Rodríguez: delegat episcopal de Missions.
- Mn. Xavier Sanchiz Julibert: capellà a l'Hospital de Terrassa.
- Mn. Xavier Villanueva Villanueva: capellà a la Mútua de Terrassa.
- Mn. Antoni Macaya Pascual, DP: consiliari diocesà de l'Apostolat de l'Oració.

Permís d'absència:

- Mn. Ignasi Fuster Camp, fins ara rector de Sant Martí de Sant Celoni.

Jubilacions:

- Mn. Ramon Tarrés Margarit, fins ara rector de les parròquies de la Mare de Déu dels Dolors i de Sant Jaume de Sabadell.

Retorn a la seva diòcesi:

- Mn. Jesús Cañas García, fins ara rector de Sant Pere de Rubí.

NOTÍCIES

Reunió de Germanats i Confraries. El divendres dia 19 de juliol, Mn. Manuel Coronado, delegat epis-

copal de Litúrgia i Religiositat Popular es va reunir amb els responsables de Germanats i Confraries de la ciutat de Terrassa. Hi assistí el representant de l'Ajuntament. Varen preparar el *Encuentro Nacional de Jóvenes de Hermandades y Cofradías* que tindrà lloc a Terrassa els dies 27, 28 i 29 de setembre.

Mons. Cristau es reuneix amb monitors de St. Pau i de la Sagrada Família de Terrassa. Mons. Salvador Cristau visità el Casal de

LlarCau que té la seva seu al CEIP El Vallès, a Terrassa. Allí es reuní amb els monitors de les parròquies de Sant Pau i de la Sagrada Família i comentà amb ells el missatge del Sant Pare sobre la Jornada Mundial de Joventut. Aquests joves, formen part del grup d'ambdues parròquies que durant set dies varen fer una ruta itinerant per Teruel, Cuenca i Castelló, seguint la JMJ amb el testimoni de comunitats de vida contemplativa i de preveres de diferents bisbats.

Mons. Cristau celebra l'Aplec de Santa Justa. El diumenge dia 21 de juliol, a la tarda, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia a l'ermita de

Santa Justa i Santa Rufina, al terme parroquial de Sant Julià de Lliçà d'Amunt. Aquesta església, restaurada l'any 1982, és molt estimada pels feligresos. Varen concelebrar Mn. Ricard Casadesús, administrador parroquial, així com Mn. Xavier Casas Ros i Mn. Pere Farriol, antics rectors de Lliçà d'Amunt. Hi assistí el Sr. Alcalde amb alguns regidors.

Ampliació de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut. El dia 1 de setembre de 2008, el Bisbat de Terrassa va assumir la titularitat del centre educatiu concertat Mare de Déu de la Salut de Sabadell. Fins aleshores, i des de feia 114 anys, l'escola era dels Germans Maristes. Començava, doncs, una nova etapa i l'escola va prendre el nom de la patrona de la diòcesi de Terrassa i de la ciutat de Sabadell. El 29 de setembre de 2011 amb l'acte de benedicció i col·locació de la primera pedra s'iniciaren les obres d'un nou edifici, dintre dels terrenys de l'escola. Dos anys més tard, el dia 3 de setembre de

La nova escola vista des del pati

2013, Mons. Saiz Meneses ha beneït i inaugurat l'ampliació de l'escola. Aquesta permet ampliar el nombre d'alumnes i l'inici dels estudis postobligatoris del batxillerat, amb dues modalitats: Científic-Tecnològics i Humanitats-Ciències Socials (18 anys complerts), deixant els alumnes a les portes de la Selectivitat. L'escola tenia fins ara 700 alumnes; Amb l'ampliació podrà arribar a 1.135 en el futur. Aquest centre educatiu és una escola lliure i oberta a tothom, amb un projecte educatiu inspirat en la concepció cristiana de la persona, de la vida i del món i en el respecte a la diversitat. Es vetlla la qualitat educativa, l'actitud acollidora amb un esperit familiar i l'educació personalitzada.

LLIBRES

Les Germanes de la Puresa de Maria han publicat dos llibres sobre la seva experiència de religioses educadores.

Tienes una llamada. 31 religioses de la Puresa de Maria responen a les preguntes que els joves es fan sobre la vida religiosa.

Competentes paso a paso. Professionals de l'educació a l'escola amb ideari propi (escola privada concertada i no concertada, en l'àmbit educatiu espanyol) s'adrecen a educadors. Acompanyat d'un CD-Rom que permet adaptar el llibre a cada col·legi. També es pot entrar en diàleg adreçant-se a competentes@cesag.org.

Es poden adquirir a la Llibreria Claret (Barcelona) o bé per internet a l'adreça ag@cesag.org.

REMAD MAR ADENTRO

Un acontecimiento de gracia en Tarragona

En Tarragona se conserva la tradición de los primeros mártires hispanos, un obispo y dos diáconos: Fructuoso, Augurio y Eulogio eran sus nombres. Murieron en el año 259 en el anfiteatro de la ciudad que era la capital de la extensa provincia romana tarraconense. Por esta razón ha sido escogida para la beatificación colectiva de mártires cristianos de nuestra tierra el próximo 13 de octubre.

Por este motivo, la Conferencia Episcopal acogió la petición del arzobispo de la ciudad, Mons. Jaime Pujol, de que la beatificación del numeroso grupo de mártires de toda España, prevista casi como conclusión del Año de la Fe, se celebre en esta ciudad.

Como hemos dicho los obispos en el mensaje sobre este acontecimiento religioso en un mensaje reciente, «exhortamos a cada uno y a las comunidades eclesiales a participar ya desde ahora espiritualmente en la beatificación del Año de la Fe. Invitamos a quienes puedan a acudir a Tarragona, para celebrar, con hermanos de toda España, es-

te acontecimiento de gracia». También hemos pedido que «oremos por los frutos de la beatificación que, con la ayuda divina y la intercesión de la Santísima Virgen, auguramos que esos frutos sean abundantes para todos».

Los obispos deseamos que la beatificación sea realmente un acontecimiento de gracia. Es muy significativo, en este sentido, que nuestro mensaje —del 13 de abril pasado— termine con una plegaria. En esta plegaria, pedimos estas tres cosas por intercesión de estos mártires:

—«La gracia y la alegría de la conversión para asumir las exigencias de la fe». Cuando existe entre nosotros una crisis de fe y de práctica cristiana, se nos invita a vivir el gozo de la fe.

—«Confiados en la intercesión de María y de los mártires, en la oración que comento, pedimos que los cristianos «seamos siempre artífices de reconciliación en la sociedad y promovamos una viva comunión entre los miembros de la Iglesia».

—Finalmente, pedimos que «con nuestros pastores, nos comprometamos en la nueva evangelización, haciendo de nuestras vidas un testimonio eficaz de amor a Dios y a los hermanos».

En esta beatificación podemos decir que está presente todo el Pueblo de Dios, tal como nos enseña el Vaticano II, con la diversidad de estamentos y vocaciones: hay laicos, hombres y mujeres, la mayoría de ellos eran jóvenes, aunque hay también ancianos. Hay religiosos y religiosas; hay sacerdotes y seminaristas.

Antes de la beatificación aparecerá el tercer libro de la colección «Quiénes son y de dónde vienen» —alusión a la referencia del libro del Apocalipsis sobre los mártires que acompañan a Cristo en el cielo—, en el que se recogerá la biografía y la fotografía de cada uno de los mártires de esta beatificación del Año de la Fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa